

Борис Пастернак

Лято в града

Всеки разговор шепот е.
На тила накълбена,
в миг косата е в шепите
и готов е купена.

Тежък гребен затъкнала,
като в шлем е жената
и с косата отхвъркнала
се отмята главата.

А навън вече мрачната
нощ порой предвещава.
И търчат минавачите,
и градът опустява.

Най-внезапно в замаята
гръм процепва небето
и от вятъра в стаята
се люлее пердето.

И настава безмълвие,
но е все така жарко
и в нощта ярки мълнии
все се мяркат и мяркат.

Ала щом светозарното
утро почне отново
да суши тротоарите,
цели в локви дъждовни,

гледат мрачни, нацупени,
недоспали горките,
стогодишни, отрупани
с цвят уханен – липите.

КРАЙ

© 1953 Борис Пастернак
© 1990 Кирил Кадийски, превод от руски

Борис Пастернак
Лето в городе, 1953

Сканиране: sir_Ivanhoe, юни 2008
Разпознаване и последна редакция: NomaD, юни 2008 г.

Публикация

Борис Пастернак. Доктор Живаго. Интерпринт, 1990

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8282>]